

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blossii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. De sancta Mechtilde.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Monile
Spiritus.

pere posset, tum etiam omnem consuetam dulcedinem consolationemque divinam minimè sentiebat. Verùm cum flebiliter conquereretur apud Dominum, humiliterque eum invocaret, tandem pius Dominus, qui semper tribulatis corde adest, tantam gratiam abundantiam eam perfudit, ut longo tempore velut mortua in fructione Dei clausis oculis demoreretur, multa secreta cælestia interim præcipiens. Crebrò veniebat in huiusmodi ecstasim, totaque rapiebatur in Deum.

4. Tanta etiam suavitate afficiebatur quando verba Evangelica legebat vel audiebat (didicerat enim Latinam linguam, atque intelligebat) ut præ dulcedinis affluentia plerumque pænè exanimis redderetur.

5. Cum Feriâ * quartâ post diem Paschæ inchoaretur iste Missæ introitus, *Venite Benedicti Patris mei*; ipsa ingenti & insolita quadam lætitiâ repleta, dixit ad Dominum: *O si una essem ex illis benedictis, qui hanc dulcissimam vocem tuam audituri sunt!* Et Dominus ad eam: *Certò scias te unam ex illis esse. Et ut nihil dubites, ecce ego do tibi cor meum in pignus amoris, & in domum refugij, ut semper, maximèq; in hora mortis tue, consolationem & requiem in illo inventas.* Ab eo tempore cepit mira devotione erga cor Jesu Christi affici: unde & frequenter in simplicitate sua dicebat: *Si scribi deberent*

omnia bona quæ à benignissimo corâ de Domini mei accepi, nullo quantumlibet grandi volumine comprehendere possent.

Cum ægrotaret ad mortem, & sodalis ejus beata Virgo Gertrudis quæreret à Domino, quidnam cum ea operaretur; respondit Dominus: *Ego cum ea quiesco in thalamo suavis amplexu: quia licet ipsa diversis continuisq; doloribus torqueatur, tamen de pietate mea confidens, omnia ex divina misericordia mea credit sibi cedere in salutem æternam, & semper mihi gratias agit, paternaq; providentia mea fiducialiter se committit.*

Quadam die eadem Christi sponsa Mechtildis jam in mortis agone constituta, nihil aliud dicebat quàm hæc verba, *Jesu bone, Jesu bone*, quæ assidue replicabat: apertissimè demonstrans, illum reverà cordi suo intimè esse impressum, cujus nomen inter acerbos mortis dolores tam dulciter ruminabat, & tam crebrò pronuntiabat. Instante autem hora quâ migratura erat ex hoc mundo, Dominus summæ majestatis Jesus eam lumine Divinitatis suæ totam illustrans, suavi blandaq; voce invitavit his verbis: *Veni benedicta Patris mei, posside partem tibi regnum à constitutione mundi.* Tunc nimirum ipse Dominus commonefecit eam doni illius excellentissimi, quò ante aliquot annos, (cum eadem verba ad Missam cantarentur) donaverat illi cor suum in

pignus

Latine
no verat,
& Evan-
gelium
Latinum
magno
gusto le-
gebat.

5.
Favor Ie-
su danti
cor suum
in pignus
amoris.
* Vide
R. P. Cor-
nelium
à Lapide
2. Pet. 3.
v. 13. ubi
hæc
& affinia
adfert.

Monile Spirit.

pignus amoris. Igitur beata illa anima in ipsum cor Jesu suavissimum admissa, sempiternæ gloriæ gaudijsque cælestibus feliciter fuit sociata. †

† Multa de hac sancta virgine & illius revelationibus inveniet Lector sciendi amans in calce Monilis.

§. IV.

De sancta Gertrude.

1. Ab infantia fuit Sanctimonialis cum S. Mechtilde.

2. Latini sermonis perita fuit.

3. Humilis ac illius.

4. Mirè exaltata à Deo.

5. Indifferencia in rerum electione.

6. Fiducia in Deum.

7. Stigmata Christi in corde gestabat.

8. Mira Dei erga ipsam dignatio.

9. Felicissima mater ipsius.

10. Pro devotione erga hanc virginem, promissio Dei admiranda.

1. Ab infantia quinque annis Monialis cum S. Mechtilde.

Virgo Gertrudis, sive Trutha, in suavitate gratiæ Dei valde amabilis, quinto ætatis suæ anno in sacre Religionis horto velut candens liliū plantata, omnium virtutum splendore refulsit. Hæc in uno eodemque monasterio cum Mechtilde Deo servivit.

2. Latine legit, & intelligit.

Quæ t̄ quidem Gertrudis miro pollens ingenio, brevi tempore multum promovit in cognitione linguæ Latinæ: sed præcipuum ejus studium fuit, sectari cordis humilitatem & munditiam, Deoque per ardentem charitatem conjungi.

† Vide de hac Virgine apud R. P. Spinellum eodem s. 6. & mox de alijs virginibus revelationum gratiâ illustribus.

Ipsa in lumine veritatis agnoscebat se omnibus Dei donis indignam, se, inquam, reputabat tantummodò canalem quemdam esse, per quem Deus dona sua ad electos suos fluere vellet. Quoscunque homines videbat, sibi præponebat: & eos, quibus dona Dei communicabat, credebat sola cogitatione & innocentia seu conversatione inculpata plus mereri, quàm ipsa omnibus exercitijs & laboribus suis potuisset.

Aliquando iter faciens, præ nimia sui abjectione dixit ad Dominum: *Ab Domine mi inter precipua miracula qua facis, istud valde eximium esse arbitror, quòd permittis, ut me vilissimam peccatricem terra ferat.* Ad quæ verba Dominus benignè respondit: *Merito terra se tibi calcandam præbet, quandoquidem omnis calorū dignitas, ineffabili desiderio jucundissimam illam horam expectat, quæ te excipiat & portet.*

Quando ei vestes vel aliqua alia offerebantur ut eligeret quod vellet, nolebat eligere: sed clausis oculis manum extendens, quidquid apprehendebat (etiam si vilissimum esset) summa suscipiebat gratitudine, quasi Dominus illud suis proprijs manibus ei tradidisset.

Securam semper ad Deum habebat confidentiam, alacremque ac fortem animum, & paternæ ejus providentiæ (quam in omnibus attendebat) firmissimè innitebatur.

W w 2

Do-

Monile Spirit.

3.

Humilis

141.

4.

Ob pro-

fundam

humili-

tatem al-

ic à Deo

elevatur.

5.

Eius in-

differe-

ntia pul-

chra præ-

xi in reg-

bu eli-

gendice.

6.

Fiducia

secura

in Deum